ธรรมศาสตร์ยุคปิดตลาดวิชา

ทศวรรษ ๒๕๐๐ เมื่อสังคมไทยเข้าสู่ยุคแห่ง "การพัฒนา" ธรรมศาสตร์ได้ยกเลิกตลาดวิชา เริ่มใช้ระบบสอบคัดเลือก แนวคิดทางวิชาการแบบอเมริกันเข้ามาแทนที่แบบยุโรป การบริหารมหาวิทยาลัยเข้าสู่ระบบราชการโดยสมบูรณ์ ขณะเดียวกันการเรียนการสอนก็พัฒนาขึ้นอย่างมาก

ในยุคแห่งการพัฒนา นโยบายการศึกษาของรัฐที่ต้องการควบคุมปริมาณนักศึกษาให้สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ลดละปรับปรุงมาตรฐานการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย ประกอบกับปัญหาข้อจำกัดเรื่องสถานที่เรียน อาจารย์ และคุณประมาณของธรรมศาสตร์ที่ไม่สามารถรองรับจำนวนนักศึกษาที่เพิ่มขึ้นมาก ได้ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงลักษณะการเรียนการสอนของธรรมศาสตร์อย่างสำคัญอีกครั้ง นั่นคือ การปิดตลาดวิชาและการขึ้นอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษา

พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นปีแรกที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ปิดสอนคัดเลือกเข้าศึกษา โดยการสอบครั้งแรกนั้นยังไม่ได้จำกัดจำนวนนักศึกษา ผู้ที่สอบได้คะแนนเกินร้อยละ ๔๐ สามารถลงทะเบียนเป็นนักศึกษาธรรมศาสตร์ได้ทันที

ด้านหนึ่ง ธรรมศาสตร์ในยุคนี้มีการพัฒนาการเรียนการสอนค่อนข้างมาก แนวความคิดทางวิชาการแบบอเมริกันแทรกซึมเข้าสู่ตำราเรียนแนวคิดแบบยุโรป อาจารย์ใหม่ๆ หลายคนถูกสร้างขึ้น จำนวนอาจารย์ประจำเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ธรรมศาสตร์ส่งบุคลากรไปศึกษาต่อต่างประเทศหลายคน

การจัดการศึกษาจากเดิมที่มีอยู่ ๖ คณะ ได้แก่ นิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์ ก็ค่อยๆ ขยายตัว

พ.ศ. ๒๕๐๔ ธรรมศาสตร์ก่อตั้งคณะสิทปปาสตร์ขึ้น โดยมีบทบาทหน้าที่สำคัญประการหนึ่งคือ จัดการศึกษาวิชาพื้นฐานให้แก่นักศึกษาธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๐๖ มีการตั้งแผนกสังคมวิทยาและมานุษวิทยาขึ้นอยู่ในคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๐๕ คณะรัฐประศาสนศาสตร์แยกออกไปเป็นสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ในปัจจุบัน พ.ศ. ๒๕๑๐ มีการจัดตั้งแผนกสิลปะวาทศาสตร์และสื่อสารมวลชน

ผู้บริหารมหาวิทยาลัย ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๐-๑๘

หลวงจำรัญยุณดิศาสตร์ (๒๕๐๐-๐๒)

พลเอกถนอม กิตติขจร (๒๕๐๓-๐๖)

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนครินทรฤทธิ์ประพันธ์ (๒๕๐๖-๐๙)

นายสัญญา ธรรมศักดิ์ (๒๕๑๑-๑๙)

เข้าสู่ระบบราชการ

ระหว่างปีการศึกษา ๒๕๕๐ ต่อต้นทศวรรษ ๒๕๒๐ รัฐบาลได้ปรับปรุงการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ มีการจัดตั้งสภามหาวิทยาลัยแห่งชาติและสภาการศึกษาแห่งชาติตามลำดับ เพื่อปรับปรุงและวางแผนโครงสร้างการศึกษา

ด้านธรรมศาสตร์ มีการออกกฎหมายมาบังคับใช้ ๑ ฉบับ ทำให้มหาวิทยาลัยเข้าเป็นส่วนหนึ่งของระบบราชการโดยสมบูรณ์ โดยใน พ.ศ. ๒๕๒๒ มหาวิทยาลัยทุกแห่งถูกโอนไปสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ธรรมศาสตร์จึงมีระบบระเบียบอย่างราชการสมัยใหม่ และหลังปี พ.ศ. ๒๕๑๕ มหาวิทยาลัยก็ถูกโอนไปสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยแทน